

mellem Udvalgets Medlemmer, opstod Spørgsmaalet om Videnskabsmændenes Stilling til hele denne Sag. Det var ikke sikkert, at det Resultat, hvortil Udvalget kom, stemmede overens med, hvad Videnskabsmændene ansaa for rigtigt. Maa jeg, idet jeg taler om denne Side af Sagen, gøre en kort Bemærkning om min Stilling til Videnskabsmændenes Forhold til denne Sag. Da jeg under 1ste Behandling talte om Videnskabsmændenes vakkende Holdning, blev det forstaaet, som om jeg havde rettet et Angreb paa Videnskabsmændene. Det var imidlertid ikke min Mening, jeg vilde kun konstatere, at Videnskaben ikke paa det Tidspunkt var kommen til saa stor Klarhed, at jeg mente, der var Grund til at fastslaa de Fredningsbestemmelser, Ministeren havde foreslaaet.

Nu er hele Udvalget blevet enigt, og mellem Udvalget og Videnskabsmændene er der saa stor Enighed, at jeg ikke tror, der fra disses Side vil komme nogen Indvending. Dette Resultat er selvfølgelig kun naaet derved, at Udvalget har maattet slaa adskilligt af paa, hvad det tidligere har ment stærkt at maatte fastholde. Jeg skal ikke komme ind paa de forskellige Punkter, hvor jeg har maattet bøje mig, det vilde føre for langt, tilmed da jeg anbefaler Lovforslaget i dets Helhed. Men et Punkt vil jeg dog pege paa, nemlig Fiskeriet paa Strækningen mellem Randers Sønderbro og Frisenvold. Der er det, som det vil ses af Lovforslaget, forbudt at drive Fiskeri med Garn, der er der kun tilladt Linefiskeri og Fiskeri med Aalestang. Man kan imidlertid kun fange de kostbare Vinterlaks ved Hjælp af Garn, og det er derfor Udvalget har tilladt Brugen af Laksegarn højere oppe i Aaen, og Folkene paa Strækningen indtil Frisenvold ere altsaa afskaarne fra at fange Laks. Hvis det tillades dem at bruge de Redskaber, som ere tilladte de andre Steder, kunne de dog ikke forhindre Laksen i at gaa op; de ere nok i Stand til at fange nogle af dem, men ikke i den Grad, at der sker dem Uret, der bo højere oppe. Jeg har bøjet mig, da Loven ikke er permanent, men kun skal gælde i 5 Aar, og saa vil man i dette Tidsrum kunne se, hvorledes den virker, og træffe andre Be-

stemmelser, naar det Tidsrum er udløbet. Spørgsmaalet vil saa igen kunne diskuteres, og jeg vil haabe, at man saa kan faa Ændringer ogsaa paa andre Omraader. Dermed skal jeg anbefale de stillede Forslag, som ere tiltraadte af hele Udvalget.

R. Hansen: Efter nu snart 2 Aars Arbejde er Udvalget endelig naaet saa vidt, at dette Forslag er kommet frem. Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, er Udvalget i alt væsentligt blevet enigt. Det er lykkedes i Udvalget at komme hverandre saa meget i Møde, at ingen har stillet særlige Forslag. Der er da ingen Grund til paa dette Tidspunkt at komme ind paa en Omtale af Fiskeriforholdene, hverken paa dem i Randers Fjord eller dem i Gudena. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at omtale dem. Det vilde være heldigt, om vi kunde naa saa langt frem, at man kunde faa en i det mindste tilnærmelsesvis brugbar Lov. Der er mange Folk oppe ved Gudenaen, som med Længsel vente paa at faa en Lov, thi Forholdene, som de nu ere, ere ret uheldige, og jeg vil da ønske, at disse Menneskers Haab ikke skal blive skuffet. Jeg er ganske vist ikke helt tilfreds med de stillede Ændringsforslag. Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, har jeg der tilladt mig nogle Bemærkninger angaaende et Par enkelte Punkter. Det første af disse er Fredningstiden. Som ærede Medlemmer ville se af Ændringsforslag under Nr. 6, sættes Fredningstiden fra 1ste August til 1ste Januar for Gudenaens Vedkommende. Nu vil jeg bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at den bestaaende Fredningstid i de ferske Vande i hele Landet er kun fra 1ste November til 1ste Januar. Man maa da spørge, hvad Grunden er til, at man derovre fastsætter en indskrænket Fredningstid. Jeg tror ikke, at det er nødvendigt. Forholdet er nemlig det, at det værdifulde Ørredfiskeri i Gudenaen for en stor Del bliver uden Betydning, fordi Ørredens Gang finder Sted i August, September og Oktober. Jeg lagde imidlertid i Udvalget megen Vægt paa, at vi kunde blive enige, og jeg har derfor ikke stillet noget Forslag desangaaende. — Det andet Punkt, jeg har berørt, angaar det Stykke